

Neljapäev, 11. märts 2010

9. tuletab meelde Mehhiko valitsuse osalemist tõhusa mitmepoolse koostöö edendamisel, ÜRO rahuvalve ja rahu tagamise võime tugevdamisel ning inimõiguste austamise tagamise suutlikkuse arendamisel, et kooskõlas Lima deklaratsiooniga ja rahvusvahelises õiguslikus raamistikus leida lahendus rahu ja julgeolekut ohustavatele teguritele, nagu uimasti- ja relvakaubandus, organiseeritud kuritegevus, terrorism ja inimkaubandus;
10. nõuab tungivalt, et strateegilist partnerlust käsitletaks kui võimalust arutada, kuidas saaks suurendada inimõiguste ja demokraatia klausli tõhusust kõigis kahe osapoole vahel sõlmitud kokkulepetes, hinnata sellest klauslist kinnipidamist ja vaadata ühtlasi, kas on toimunud positiivseid muutusi, sest inimõigused ja demokraatia on põhiväärtused;
11. on seisukohal, et sotsiaalne kaasamine on üks põhilistest vahenditest, mis aitab noortel end samastada demokraatliku riigikorraga, ning on arvamusel, et noorte pettumus on üks peamisi vägivalda põhjustavaid tegureid, seepärast tuleb tugevdada Euroopa Liidu koostööd sotsiaalse ühtekuuluvuse valdkonnas; kutsub Mehhiko ametivõime üles eraldama vajalikud vahendid, et aidata noortel leida oma koht ühiskonnas, ning võtma vastu uimastisõltuvuse ennetamise ning sõltlaste rehabiliteerimise ja ühiskonda reintegreerimise programme;
12. palub komisjonil ja Mehhiko valitsusel tagada, et arengukoostöö rahastamisvahendi (2007–2013) vahekokkuvõtte tegemisel seatakse esimese eesmärgi (sotsiaalne ühtekuuluvus) prioriteediks julgeolek, parem valitsustava ja institutsioonide tugevdamine;
13. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile, nõukogule, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikidele, Ameerika Riikide Organisatsiooni peasekretärile, Euroopa – Ladina-Ameerika parlamentaarsele assambleele ning Mehhiko Ühendriikide presidendile ja Kongressile.

Lõuna-Korea – surmanuhtluse kuulutamise seaduslikuks

P7_TA(2010)0068

Euroopa Parlamendi 11. märtsi 2010. aasta resolutsioon surmanuhtluse seadustamise kohta Lõuna-Koreas

(2010/C 349 E/20)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone surmanuhtluse kaotamise kohta ja vajaduse kohta kehtestada nendes riikides, kus surmanuhtlust ikka veel kohaldatakse, hukkamiste suhtes viivitamatult moratoorium;
 - võttes arvesse ÜRO Peaassamblee 18. detsembri 2007. aasta resolutsiooni 62/149, milles nõutakse moratooriumi kehtestamist surmanuhtluse kasutamise suhtes (kolmanda komisjoni raporti kohta (A/62/439/Add.2));
 - võttes arvesse surmanuhtluse küsimust käsitlevate ELi suuniste uuendatud ja kohandatud versiooni, mille nõukogu võttis vastu 3. juunil 1998. aastal,
 - võttes arvesse Genfis 24.–26. veebruarini 2010 toimunud surmanuhtluse vastasel neljandal maailmakongressil vastu võetud lõppdeklaratsiooni, milles nõutakse surmanuhtluse kaotamist kogu maailmas;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 122 lõiget 5,
- A. arvestades, et Euroopa Liit on tõeliselt pühendunud surmanuhtluse kaotamisele ja püüdleb selle põhimõtte ülemaailmse aktsepteerimise poole;

Neljapäev, 11. märts 2010

- B. arvestades, et 25. veebruaril 2010 otsustas Korea Vabariigi Põhiseaduskohus häälega 5:4, et surmanuhtlus on põhiseaduslik, ja arvestades, et kohtunikud rõhutasid siiski ka, et surmanuhtluse säilitamise või kaotamise küsimust tuleks arutada pigem rahvuskogus kui põhiseadusliku menetluse raames;
- C. arvestades, et põhiseaduskohus võttis otsuse vastu viie poolt- ja nelja vastuhäälega ja arvestades, et 1996. aasta otsus võeti vastu seitsme poolt- ja kahe vastuhäälega;
- D. arvestades, et põhiseaduskohuse otsus tehti vastuseks avaldusele, mille esitas 2007. aastal nelja turisti tapmises süüdi mõistetud 72-aastane Korea mees, kes väitis, et surmanuhtlus rikub tema põhiseaduslikku õigust inimväärikusele;
- E. arvestades, et Korea Vabariigis on üle 55 vangi, kes ootavad lõplikult kinnitatud surmaotsuse täideviimist;
- F. arvestades, et viimane hukkamine Korea Vabariigis viidi täide detsembris 1997; arvestades, et hiljuti ametisse vannutatud presidendi Kim Dae-jungi ametiajal, kes oli ise surma mõistetud, enne kui talle 1980. aastal anti armu, ei ole surmanuhtlust kohaldatud ja Korea Vabariik on viimase 13 aasta jooksul kuulunud nende riikide rühma, kes tegelikult surmanuhtlusi täide ei vii;
- G. arvestades, et riiklik inimõiguste komisjon esitas 2006. aastal surmanuhtluse kaotamise seaduse eelnõu;
- H. arvestades, et ÜRO Peaassamblee võttis 18. detsembril 2007 suure hääleteenamusega vastu resolutsiooni, milles paluti surmanuhtlust rakendavatel riikidel kehtestada hukkamiste suhtes moratoorium, pidades silmas surmanuhtluse tühistamist, ning selle sisu kinnitati uuesti teise resolutsiooniga, mis võeti vastu 18. detsembril 2008,
1. tunnistab, et Korea Vabariik ei ole alates 1998. aastast täide viinud ühtki hukkamist, olles seega faktiliselt surmanuhtluse kaotanud riik; tunneb heameelt sealsete edusammude üle inimõiguste kaitsmisel ja edendamisel;
 2. on sügavalt nõrkinud Korea Vabariigi põhiseaduskohuse otsuse üle säilitada surmanuhtlus, kuid märgib, et see otsus võeti vastu väga väikese hääleteenamusega vastupidiselt 1996. aasta otsusele, mis võeti vastu häälega 7:2;
 3. väljendab toetust liikumistele, mis võitlevad surmanuhtluse kaotamise eest Korea Vabariigis;
 4. kordab oma üldist vastuseisu surmanuhtlusele, mis on vastuolus tänapäeva kriminaalõiguse süsteemiga, ja vastupidiselt üldiselt levinud arvamusele ei vähenda kuritegevust;
 5. soovib Korea Vabariigil kehtestada kõikide hukkamiste suhtes seaduslik moratoorium, kuni parlament on vastu võtnud surmanuhtluse kaotamise seaduse;
 6. palub Korea Vabariigi valitsusel toetada ÜRO resolutsiooni surmanuhtluse kaotamise kohta ja teha otsus, et Korea valitsus on Peaassambleele esitatava resolutsiooni kaasesitaja või hääletab selle resolutsiooni poolt;
 7. märgib rahuloluga, et kogu maailma riikide selge enamik, mis moodustab üle kahe kolmandiku rahvusvahelisest üldsusest, on nüüdseks surmanuhtluse seaduslikult *de jure* kaotanud või *de facto* kehtestanud moratooriumi hukkamiste suhtes;
 8. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjoni asepresidendile ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO peasekretärile, Korea Vabariigi valitsusele ja Korea riiklikule inimõiguste komisjonile.
-